

eller Syfilitikere, saa hvis det skal være en Straffrihedsgrund, bliver den meget omfattende.

Nu kan den højtærede Justitsminister sige, at i dette Tilfælde truedes Patientten af den generelle Parese, men der er, efter hvad jeg fra lægekyndig Side har bragt i Erfaring, ingen Syfilitiker, som kan betragtes som sikret mod Parese. Den kan ramme enhver, som først har været saa ulykkelig at faa denne Sygdom, der i sine Konsekvenser kan føre dertil. Det er ogsaa højt mærkeligt, at en Mand, der lider af denne Sygdom, skulde antages aarevis i Træk at lide af saadanne Anfald, at det maatte siges at være farligt for ham at komme ind i et Fængsel og leve der i nogle Maaneder under rolige Forhold. Man skulde snarere tænke sig, at det at komme til at sidde 3—4 Maaneder i Fængsel, eventuelt ligge en Del af Tiden paa Sygehuset, hvis Sygdommen gjorde det nødvendigt, for en Mand, som lider af denne Sygdom, og som udøver en Smudsredaktørs meget urolige Virksomhed og beklæder hans udsatte Post, netop maatte være udmærket og netop kunde give ham Ro og Tid til Eftertanke, en Ro, som kunde være god for hans Nerver og hans Helbred i det hele, og en Tid til Eftertanke, som et saadant forvildet Menneske i høj Grad kunde have Brug for. Og mærkeligt er det, at en Mand kan taale først 4 Gange 5 Dages Vand og Brød og en anden Gang 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, men ikke kan taale Fængselsstraf. Thi selv for den, der har et stærkt Helbred, maa det dog være ret helbredstruende først at faa 4 Gange 5 Dages Vand og Brød og ikke saa meget lang Tid efter igen 3 Gange 5 Dages Vand og Brød.

Vi fik nu at vide, at den første af disse Lægeattester, som vare udstedte, var udstedt af en praktiserende Læge Diemar, men vi fik ikke at vide hverken, hvor mange Lægeattester der er, eller hvem der har udstedt de andre Attester, eller hvad de lyde paa. Den højtærede Justitsminister begyndte at oplæse en Lægeattest, og det var formodentlig den anden, men vi fik ikke at vide, hvem der har udstedt den. Jeg vil da spørge den højtærede Justitsminister, hvem der har udstedt denne Attest. Det var den Lægeattest, i hvilken den generelle Parese omtaltes, den Attest, som Justitsministeren betragtede som meget lang, og hvoraf han citerede nogle, som det forekommer mig, højest besynderlige Udtalelser af Lægen: At hvis man ønskede at benaade Patientten eller For-

byrderen o. s. v. Det var rimeligvis Bedrageristraffen, der her var Tale om, det kunde ikke klart forstaaes efter den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister udtalte sig. Lægen giver sig altsaa til at tale om Benaadningens Ønskelighed. Men det er højt mærkeligt, at noget saadant kan foreligge i en Lægeattest. Man skulde tro, at en samvittighedsfuld Læge vilde indskrænke sig til at give et Skøn over Patientens Helbredstilstand, men lade andre skønne over, hvorvidt denne kan være et Motiv til Benaadning eller ikke.

Jeg skal tillade mig at henvende følgende Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Hvormange Lægeattester foreligger der, af hvem og paa hvilke Tidspunkter ere de blevne afgivne? Og specielt vilde jeg gerne have at vide, hvem der har afgivet den Lægeattest, som den højtærede Justitsminister betegnede som saa lang, at han ikke vilde oplæse den hele, og hvori det Citat forekom, som den højtærede Justitsminister oplæste, om Benaadning og andet, som det forekommer mig, at en Læge ikke havde nogen Grund til at udtale sig om.

Den højtærede Justitsminister sagde i Lørdags, at han havde været særlig streng eller dog saa streng, som en Justitsminister kunde være, mod Johannes Hansen. Men det maa dog efter mit Skøn siges at være en stor Begunstigelse for denne Mand, at han ikke alene fik den overgaaede Dom i Anledning af Injurierne mod Herredsfoged Honnens, men ogsaa den Fængselsstraf, han var idømt for Bedrageri, omsat til Vand og Brød, thi hvis ikke disse to Konverteringer havde fundet Sted, var „Middagsposten“ ophørt at udgaa. Dette Smudsblad, hvoraf han har sit Erhverv, var saa blevet standset. Nu kan man jo mene derom, hvad man vil, men siden den 30te Maj 1905, da Johannes Hansen blev idømt 4 Maaneders Fængsel af Højesteret, kan den højtærede Justitsminister ikke paastaa, at han har været streng mod Johannes Hansen, thi siden den Tid har han været fuldkommen straffri.

Den Dom paa 4 Maaneders Fængsel, som Højesteret fældede den 30te Maj 1905, anses i Almindelighed for at være en meget streng Dom, og man formodede, at Højesteret fældede saa streng en Dom i dette Tilfælde, fordi Højesteret ønskede at standse den smudsige Virksomhed, som domfældte udøvede. Hvis dette har været Højesterets Hensigt, har den højtærede Justitsminister krydset denne Hensigt. Thi